

۱. گزینه a صحیح است. در اینجا ساختار موازی بودن داریم از انجایی که قبل از than از مصدر با to استفاده شده بعد از ان نیز به همین صورت با مصدر با to به کار می رود. سه گزینه دیگر از مصدر با to استفاده ننموده اند.

گرامر ساختار موازی

ساختارهای موازی یا موازی نویسی، یعنی الگویی که برای کلمه ها یا عبارات استفاده می کنیم در یک سری از شرایط خاص، اهمیت و درجه یکسانی داشته باشند. در سه دسته باید حواسمون به موازی بودن اطلاعات باشد:

دسته اول: ساختارهای موازی با کلمات و عبارات

دسته دوم: ساختارهای موازی با جمله واره ها

دسته سوم: ساختارهای موازی با لیست بعد دو نقطه

۲. گزینه c صحیح است. بر اساس قاعده ترتیب کلمات در جمله در این جمله فعل نداریم و به فعل نیاز داریم لذا گزینه ۱ و ۴ که فعل ندارند حذف می شوند و گزینه ۲ فعل را به شکل سوالی آورده درحالیکه جمله خبری هست لذا گزینه صحیح گزینه ۳ هست.

ترتیب کلمات در جمله خبری

قید زمان + قید مکان + قید حالت + مفعول + فعل اصلی + قید تکرار + فعل کمکی + فاعل

۳. گزینه d صحیح است. عبارت the same as را برای بیان شباهت داریم که گاهی اسمی مانند length می تواند بعد از the same بیاید. سه گزینه دیگر ساختار مناسب را رعایت ننموده و از as استفاده نکرده و غلط اند.

۴. گزینه a صحیح است. از انجایی که جمله یک حقیقت کلی را صحبت می کند و تمامی افعال به کار رفته در جمله با زمان حال ساده آمده اند، در اینجا نیز به فعل زمان حال ساده یعنی گزینه یک نیاز داریم. گزینه ۲ آینده ساده، ۳ حال استمراری و گزینه ۴ بدون فعل بوده و همه غلط اند.

ترتیب کلمات در جمله خبری

قید زمان + قید مکان + قید حالت + مفعول + فعل اصلی + قید تکرار + فعل کمکی + فاعل

کاربردهای زمان حال ساده

* برای صحبت کردن درباره چیزهایی که در حال حاضر حقیقت دارند، به عبارتی دیگر درباره حقایق هستند.

* برای صحبت کردن درباره اتفاقهایی که بارها و بارها تکرار می شوند و تبدیل به روندی همیشگی شده اند. معمولاً برای نشان دادن این کاربرد از قیدهای تکرار استفاده می کنیم.

* برای صحبت کردن درباره حقایق علمی.

* برای صحبت کردن درباره برنامه ای که در آینده قطعاً به وقوع خواهد پیوست.

ساختار زمان حال ساده معلوم

بقیه جمله + فعل ساده (برای سوم شخص مفرد همراه با s/es) + فاعل

ساختار زمان حال ساده مجهول

بقیه جمله + قسمت سوم فعل + am/ is / are + مفعول

۵. گزینه a صحیح است. جمله حال ساده ای داریم که در مورد یک دستور پخت کلی صحبت می کند در نتیجه به شکل ساده فعل یعنی is نیاز داریم. گزینه ۲ فاعل را به شکل ضمیر تکرار کرده و غلط است. گزینه ۳ از اسم مصدر استفاده نموده و گزینه ۴ نیز حال استمراری را به کار برده که غلط اند. (ترتیب کلمات در جمله و زمان حال ساده)

۶. گزینه c صحیح است. از انجایی که صفت تفضیلی higher آمده به than نیاز است صفت+er+than.... بنابراین گزینه ۱ و ۴ غلط اند. گزینه ۲ هم در صورتی درست بود که مقایسه بین دو شی بود حال اینجا مقایسه قیمت هست لذا گزینه سوم با عبارت that of به معنی مال(متعلق به).... مناسب ترین گزینه است. (صفت تفضیلی)

صفت تفضیلی

صفت تفضیلی برای بیان تفاوت یا مقایسه دو اسم استفاده می شود.

اگر صفت مورد استفاده ما تک سیلابی باشد، برای تبدیلیش به صفت تفضیلی به آخرش er و بعد از آن than اضافه می کنیم. اگر صفت مورد استفاده ما از چند سیلاب تشکیل شده باشد، دیگر برای ساختن صفت تفضیلی، به آن er اضافه نمی کنیم و فقط قبل از آن more، و بعد از آن than، می آوریم.

در زبان انگلیسی بعضی از صفت ها از این قوانین پیروی نمی کنند و بی قاعده هستند. مهمترین این صفت ها به شکل زیر به صفات تفضیلی تبدیل می شوند:

*bad – worse

*good – better

*little – less

*much – more

*far – farther/further

۷. گزینه d صحیح است. با توجه به فعل جمع owe به اسم جمع نیاز است. پس گزینه ۱ و ۳ حذف می شوند. گزینه ۲ از حرف تعریف the استفاده نموده که فقط برای اشاره به نزدیک به کار می رود و غلط است. در نتیجه گزینه ۴ صحیح است. وقتی در مورد اسمی به طور کلی صحبت می کنیم می توان آن را به صورت اسم جمع بدون حرف تعریف یا مفرد با حرف ربط a و فعل مفرد بیان نمود.

اسم های بی نیاز از حروف تعریف نکره و معرفه: Zero Article

در انگلیسی به این حالت می گویند «Zero Article». به مثال ذیل دقت کنید:

- محمد اصلن علاقه یی به کتاب ندارد.

در جمله ی «محمد اصلن علاقه یی به کتاب ندارد»، کلمه ی «کتاب» به کلیت همه ی کتاب های جهان اشاره دارد. در فارسی هیچ علامتی برای این مورد وجود ندارد. در انگلیسی هم گاهی (ولی نه همیشه) علامتی برای آن وجود ندارد. به طور مثال، ترجمه ی جمله ی فوق می شود:

- Mohammad doesn't like books at all.

وقتی چنین شرایطی به وجود می آید، به آن Zero Article یا No Article می گویند.

۸. گزینه c صحیح است. می توان در اول جمله به جای فاعل از یک جمله وارده اسمی استفاده نمود مانند it is believed that و بعد مابقی جمله را ادامه داد. این ساختار را یعنی (این باور وجود دارد که) فقط با it is می آید لذا سه گزینه دیگر که این ساختار را به کار نبرده اند همگی غلط اند.

جمله وارده اسمی

قبل از اینکه بخواهیم جمله وارده های اسمی رو توضیح بدیم بهتره ببینم اصلاً عبارت "چه هست و در زبان انگلیسی به چی می گن" عبارت؟؟

“عبارت”، “شبه جمله ”یا“ جمله وارده ”مجموعه کلماتی هستند که با هم کار یک فعل، فاعل، مفعول و .. را انجام می دهند. یعنی در اصل آنها فعل ها، فاعل ها یا مفعول هایی هستند که از بیش از یک کلمه تشکیل شده اند.

آنها شبیه جمله هستند ولی جمله کاملی نیستند و برای تکمیل معنی شون به کلمات بیشتری نیاز دارند. مثلاً “من تو را دوست دارم.” یک جمله کامل هست اما “من کسی که روبه رویم می بینم” این جمله فاعل دارد، فعل هم دارد اما شما هنوز منتظرید من ادامه حرفم رو بگم، ذهن شما می گوید “خب کسی که روبرویت می بینی چی؟ خوب است؟ مریض است؟ اصلاً انسان است؟ کسی که روبرویت می بینی چی؟” شما منتظر ادامه حرفم هستید. این یک “عبارت”، “شبه جمله” یا جمله واره “است که درون یک جمله مستقل قرار می گیرد. من کسی که روبرویم می بینم را خیلی دوست دارم.

A noun clause is a clause that plays the role of a noun.

Like any noun, a noun clause can be a subject, an object, or a complement.

In a sentence, a noun clause will be a dependent clause. In other words, a noun clause does not stand alone as a complete thought.

خب حالا که معنی عبارت رو فهمیدیم، ببینیم به چی می گن عبارت اسمی؟ عبارت اسمی گروهی از کلمات هستند که در نقش اسم ظاهر می شوند. یعنی گروهی از کلمات با هم نقش فاعل، مفعول یا متمم را بازی می کنند.

What you think does not matter. (عبارت اسمی در نقش فاعل)

A person who trusts no one can't be trusted. (عبارت اسمی در نقش فاعل)

Ask your child what he wants for dinner only if he's buying. (عبارت اسمی در نقش مفعول)

I don't know what she thinks. (عبارت اسمی در نقش مفعول)

خوشبختانه در زبان انگلیسی عبارت های اسمی نشانه هایی دارند که توسط آنها می توانیم تشخیصشان دهیم:

- یک عبارت اسمی معمولاً با کلمات پرسشی “where, what, who, how” شروع می شود اما جمله بعد از آن حالت سوالی ندارد) به این نکته خیلی دقت داشته باشید)

where he lives
what one says
who the man is
how she survives

- یک عبارت اسمی می تواند با “whether” یا “if” شروع شود:

whether she will stay
if she will stay

- یک عبارت اسمی می تواند با یک کلمه پرسشی شروع شود که مستقیماً پس از آن مصدر آمده:

what to say
where to meet

- یک عبارت اسمی می تواند با that شروع شود:

that he is innocent
that she knows three languages

ما گاهی می توانیم به جای that از

the belief that, the fact that, the idea that, the evidence that

هم در شروع یک عبارت اسمی استفاده کنیم.

The fact that the economic growth rate is lower than the population growth rate causes problems.

The idea that the teacher should dominate in the classroom is unacceptable.

با این حال اگر فاعل مون زیادی طولانی باشه ممکنه درک جمله برای مخاطبمون سخت بشه
ر این حالت شما می تونید از یک “it” استفاده کنید. این “it” در ابتدای جمله و در جایگاه فاعل می شینه و به شما می گه به زودی عبارت اسمی هم از راه می رسه!
یعنی شما این جمله رو:

That she worked hard for the whole term pleased her parents.

می تونید به این صورت هم بنویسید:

It pleased her parents that she worked hard for the whole term.

فقط دقت داشته باشید بین **that** هایی که بالا براتون نام بردم "the idea that / the fact that" نمی تونند به این حالت بکار برن!

حالا جالب تر و یه کم پیچیده تر اینه که وجه شرطی (subjunctive) عزیز من هم می تونه در یک عبارت اسمی بکار بره
یک فعل وجه شرطی (A subjunctive verb) در واقع شکل ساده فعل است. جمله هایی که از این مدل فعل ها استفاده می کنند معمولا روی اهمیت یا ضرورت چیزی تاکید می کنند:

I suggest (that) he see a doctor.

شکل منفی آن هم به این صورت هست:

not + simple form of the verb

I recommend that she not go to that movie.

شکل مجهولش

simple form of BE + past participle

It is essential that children be told the truth.

دقت داشته باشید وقتی فعل اصلی جمله گذشته است، فعل عبارت اسمی هم باید زمان گذشته رو به خودش بگیره

I suggested that he saw a doctor.

فعل هایی که معمولا بعدشون از یک وجه شرطی (subjunctive) در عبارت اسمی استفاده می شود از این قرار هستند:

۹. گزینه d صحیح است. بنا بر قاعده جایگاه صفت در جمله صفت قبل از اسم می آید بنابراین گزینه ۴ صحیح است. گزینه ۱ و ۲ با اسم بدون صفت شروع شده و قید یا اسمی بعد از آن به کار برده در حالیکه قید برای توصیف اسم به کار نمی رود. گزینه ۳ از صفت ملکی استفاده نموده که برای اشیا به کار نمی رود. لذا گزینه ۴ صحیح است.

جایگاه قید در جمله

معمول ترین جایگاه قید در جمله بعد از فعل است. اما قیدها می توانند بعد از مفعول و مسند نیز آورده شوند.

جایگاه صفت در جمله

به طور کلی صفت ها پیش از اسمی که می خواهند آن را معرفی کنند، و همچنین بعد از افعال ربطی به کار می روند.

۱۰. گزینه a صحیح است. در اینجا قاعده dangling را داریم به این معنا که جمله اول فاعل ندارد و فاعل جمله دوم باید پوشش دهنده جمله اول باشد much softer cleaning cloth جایگاه فاعل را پر میکند اما از حرف تعریف a با اسم مفرد cloth استفاده می شود. سه گزینه برای نشان دادن نتیجه گیری یا قید هنوز و از زمانی که به کار می روند و در اینجا کاربردی ندارند.

۱۱. گزینه c صحیح است. از انجایی که صفت تفضیلی greater داریم تنها می توان از حرف اضافه than استفاده نمود لذا گزینه ۱ و ۴ غلط اند. در گزینه ۲ خود سیلندر را مقایسه کرده نه وزن درک شده آن را لذا گزینه ۳ صحیح ترین گزینه است.

۱۲. گزینه c صحیح است. بعد از حرف اضافه of حتما به اسم نیاز داریم بنابراین گزینه ۱ و ۴ حذف می شوند. گزینه ۲ اسم را به همراه فعل به کار برده است در حالیکه جمله ما فعل دارد و نیازی به فعل اضافی نیست. بنابراین ساختار اصلی این جمله به این شکل بوده plastic which is so hard که بنا بر قاعده حذف هرگاه بعد از ضمیر موصولی فعل to be و صفت باشد می توان ضمیر موصولی و فعل to be را حذف نمود در نتیجه گزینه ۳ درست است.

جمله واره یا clause چیست؟

یک جمله واره از یک نهاد و گزاره تشکیل یافته است. به عبارت دیگر دارای یک فاعل و فعل است. نهاد اغلب یک اسم یا ضمیر است و گزاره حداقل دارای یک فعل است. در گزاره غیر از فعل، امکان وجود بخش های دیگر مانند مفعول، صفت و ... نیز وجود دارد.

جمله واره ها به دو صورت مختلف به کار می روند:

۱. جمله واره مستقل یا پایه که به تنهایی یک جمله است و معنی کاملی دارد.
۲. جمله واره وابسته یا پیرو که به تنهایی نمی تواند به کار رود و معنی آن با جمله واره مستقل تکمیل می شود.

ضمایر موصولی یا ربطی

ضمایر ربطی یا موصولی با کلمه ای که قبل از آنها می آید در ارتباط هستند و در واقع اطلاعات بیشتری در مورد کلمه قبل از خود می دهند. در این حالت، آنها یک گروه اسمی وابسته را به یک مرجع (که باید همان اسمی باشد که قبل از آنها آمده است) متصل می کنند. در نتیجه، ضمیر ربطی در گروه اسمی وابسته نقش فاعلی یا مفعولی دارد. مهمترین ضمایر ربطی عبارتند از:

(who): زمانی که مرجع ما انسان باشد. این ضمیر ربطی فاعل گروه اسمی وابسته است یعنی اینکه جانشین کننده کار شده است.

(whom): زمانی که مرجع ما انسان باشد. این ضمیر ربطی مفعول گروه اسمی وابسته است. یعنی اینکه کار بر آن واقع شده است.

(which): زمانی که مرجع ما غیرانسان باشد، یعنی به مکان، شیء یا عقاید و آرا اشاره می کنیم.

(that): ضمیر ربطی **that** می تواند جایگزین ضمیرهای ربطی بالا شود (چه انسان یا غیرانسان)

نکته: زمانی که ضمیر موصولی در نقش فاعل است، دیگر نباید در جمله واره، ضمیر فاعلی به کار ببریم. و زمانی که ضمیر موصولی در نقش مفعول است، دیگر نباید در جمله واره ضمیر مفعولی به کار ببریم.

۱۳. گزینه b صحیح است. بعد از فعل **to believe** به اسم یا جمله واره اسمی نیاز داریم که با **that** شروع شده و شامل یک فاعل و فعل می شود مانند گزینه ۲. سه گزینه دیگر نه تنها از ضمیر موصولی **that** که در **جمله واره اسمی** ضروری استفاده ننموده اند بلکه جملات را به حالت سوالی نوشته اند که غلط است زیرا جمله خبری است. (جواب در سوال ۸ آمده است)

۱۴. گزینه c صحیح است. از انجایی که **complete** صفت است و یکی از جایگاه های صفت بعد از فعل **to be** است گزینه c را انتخاب می کنیم گزینه ۱ از فعل و گزینه ۲ به اشتباه صفت را با حرف تعریف آورده و گزینه ۴ از اسم مصدر استفاده نموده که همگی غلط هستند.

۱۵. گزینه c صحیح است. برای بیان علت از قید **because** استفاده می شود و گزینه ۱ و ۲ غلط اند. گزینه ۴ نیز به دلیل عدم استفاده از حرف اضافه **of** غلط است زیرا در صورتی که **because** بدون حرف اضافه باشد بعد از آن به جمله با فاعل و فعل نیاز است. اما از انجایی که بعد از جای خالی کلیه کلمات اسم هستند در نتیجه به **حرف اضافه of** نیاز است.

حرف اضافه

حرف اضافه کلمه ای است که برای متصل کردن یک اسم، ضمیر یا عبارت به یک کلمه دیگر در داخل جمله استفاده میشود. وظیفه آنها در داخل جمله وصل کردن افراد، اشیاء، زمان و مکانها به یکدیگر است. حروف اضافه معمولاً کلمات کوتاه هستند و بلافاصله قبل از اسم یا ضمیر می آیند. در برخی مواقع حروف اضافه قبل از اسم مصدر (**gerund**) می آیند.

۱۶. گزینه d صحیح است. کل قسمت اول جمله فاعل است پس به فعل نیاز داریم و از انجایی که فاعل مفعولی است که جانشین فاعل شده پس به **ساختار مجهول** در زمان حال ساده یعنی فعل **to be+pp**. لذا گزینه ۱ و ۲ غلط اند و گزینه ۳ نیز به علت تکرار فاعل **it** در جمله مجهول که فاعل را نمی شناسیم غلط است و تنها گزینه ۴ صحیح است.

جملات مجهول

از حالت مجهول (Passive) برای نشان دادن جملاتی استفاده می شود که در آنها به فاعل جمله اشاره ای نمی شود.
کاربردها

از جملات مجهول در زبان انگلیسی در مواردی استفاده می شود که فاعل جمله ناشناخته است یا اهمیت چندانی ندارد. با استفاده از این حالت می توان تاکید بر روی خود کار را به جای فاعل نشان داد. به مثال زیر توجه کنید:

A man was hit by a car.

(یک مرد توسط ماشین زیر گرفته شد.)

He was injured.

(او مجروح شد.)

The man has been given first aid and now he is being taken to hospital.

مرد کمک های اولیه دریافت کرد و حالا به بیمارستان برده می شود.

ساختار گرامری

نحوه ساختن جملات مجهول در هر زمان متفاوت است. اما ساختار کلی ساختن این جملات به صورت زیر است:

(past participle) شکل سوم فعل + be فاعل + شکل مناسب از فعل

۱۷. گزینه c صحیح است از انجایی که جمله در مورد حقیقتی صحبت می کند به شرطی نوع اول نیاز است که در آن جمله شرط با زمان حال ساده و نتیجه شرط با زمان آینده ساده به کار می رود ۳ گزینه دیگر از if که لازمه جملات شرطی هست استفاده نکرده اند.

جملات شرطی نوع اول

جملات شرطی نوع اول برای احتمالات و مواقع واقعی حال و آینده. و نتایجی که در زمان حال و آینده می توانند داشته باشند.

If you study hard you will pass

If the government keeps overusing water, they will dry all the rivers in the country

She will go on a picnic if it doesn't rain

I will see John if I have enough time

If they ask me, I will tell the truth

If + Simple Present, simple Future

نکته: در شرطی نوع اول در بخش Main Clause می توان به جای will از هر Modal Verb دیگر استفاده کرد

۱۸. گزینه b صحیح است. در اکثر افعال همچون consider فعل دوم به صورت مصدر با to به کار می رود سه گزینه دیگر از مصدر با to استفاده ننموده و غلط اند.

*** مصدر با to**

مصدر در زبان انگلیسی مفهوم اصلی فعل را می رساند ولی فرقی با فعل این است که فعل علاوه بر مفهوم، به زمان، شخص، و شمار نیز اشاره می کند، ولی در مصدر، زمان، شخص، و شمار معلوم نیست و به همین دلیل مصدر یکی از اقسام اسم به شمار می رود. یکی از راه های مصدر ساختن در زبان انگلیسی، اضافه کردن to به شکل ساده فعل می باشد. (شکل ساده فعل، فعل اصلی بدون اضافه یا کم کردن چیزی به آن است).

* در انگلیسی، برخی افعال هستند که اگر قرار باشد فعل دیگری بعد از آنها آورده شود، باید به شکل مصدر با to آورده شوند.

تعدادی از آنها شامل این موارد هستند: (like, intend, advise, offer, prefer, remember, effort,)

۱۹. گزینه a صحیح است. در اینجا یک ساختار dangling داریم. در جمله اول فاعلی وجود ندارد بنابراین فاعل جمله دوم باید پوشش دهنده جمله اول باشد با توجه ه معنی متوجه می شویم عالی قاپو فاعل ماست و گزینه ۲ و ۳ غلط هستند سس با توجه به ترتیب جمله بعد از فاعل هنوز جمله ناقص است و به فعل نیاز داریم بنابراین گزینه ۴ غلط است و فقط گزینه ۱ درست است.

عبارت وصفی، ساختار dangling

اگر دو عمل (دو جمله) با فاعلهای یکسان به طور همزمان انجام شود از وجه وصفی ساده استفاده می کنیم که با حذف فاعل جمله اول، عمل اول را به صورت اسم مصدر بیان می کنیم.

فعل + ing + ... فعل + فاعل مطابق با جمله اول + ...

Walking along the street, Ahmed ran into a close friend.

اگر یک فاعل دو عمل را به صورت همزمان انجام دهد از وجه وصفی ساده که با اسم مصدر آغاز می شود استفاده می کنیم. ضمنا فاعل عبارت وصفی و عبارت اصلی یکی است، با توجه به مفهوم عبارت وصفی و عبارت اصلی (احمد در خیابان قدم می زند، که یکی از دوستانش را بطور اتفاقی دید).

عبارت وصفی کامل

اگر دو عمل با فاعل های یکسان با فاصله منطقی انجام شود از وجه وصفی کامل استفاده می کنیم که با حذف فاعل جمله اول فعل عمل اول را در ابتدای جمله به صورت اسم مفعول (+ having) بیان می کنیم.

having + فعل + فاعل مطابق با جمله اول، قسم سوم فعل +

۲۰. گزینه a صحیح است. در اینجا ساختار **جملات تفضیلی** را داریم و قید frequently بین قابله و ماهی تابه مقایسه می شود و از آنجا که چند سیلابی هست از more + adverb + than مانند گزینه ۱ استفاده می شود. گزینه ۲ more حذف شده و در گزینه ۳ و ۴ than حذف شده است و هر سه غلط اند.

صفت تفضیلی

صفت تفضیلی برای بیان تفاوت یا مقایسه دو اسم استفاده می شود.

اگر صفت مورد استفاده ما تک سیلابی باشد، برای تبدیلیش به صفت تفضیلی به آخرش er و بعد از آن than اضافه می کنیم. اگر صفت مورد استفاده ما از چند سیلاب تشکیل شده باشد، دیگر برای ساختن صفت تفضیلی، به آن er اضافه نمی کنیم و فقط قبل از آن more، و بعد از آن than، می آوریم.

در زبان انگلیسی بعضی از صفت ها از این قوانین پیروی نمی کنند و بی قاعده هستند. مهمترین این صفت ها به شکل زیر به صفات تفضیلی تبدیل می شوند:

*bad – worse

*good – better

*little – less

*much – more

*far – farther/further

۲۱. گزینه a صحیح است. از آنجایی که به دو اشاره داریم از کلمه ربط both استفاده می شود و گزینه ۲ و ۴ غلط است حال باتوجه به قاعده ترتیب کلمات در جمله بعد از فعل ما به مفعول نیاز داریم یعنی اسم (understanding) که با صفات قبل از آن همراه می شود مانند گزینه ۱ و اما در گزینه ۴ به جای اسم فعل به کار برده است که غلط است.

ترتیب کلمات در جمله خبری

قید زمان + قید مکان + قید حالت + مفعول + فعل اصلی + قید تکرار + فعل کمکی + فاعل

۲۲. گزینه b صحیح است. در اینجا نمونه ای از **شرطی نوع اول** را داریم چون در مورد حقیقی صحبت میکند و در جمله شرط زمان حال ساده و در جمله نتیجه شرط آینده ساده را به کار برده است. بنابراین برای جملات شرطی به if نیاز داریم.

جملات شرطی در انگلیسی

جملات شرطی در زبان انگلیسی به طور معمول و عادی از دو بخش تشکیل می شوند: ۱. If clause ۲. Main clause

بخشی از جمله را که با **if** شروع می شود، **if clause** می گوییم. و بخش دیگر را که **if** ندارد، **main clause** می گوییم. زمانی که **if clause** در ابتدای جمله قرار بگیرد، یک ویرگول باید بعد از آن گذاشته شود، و سپس **main clause** را می نویسیم. اگر **main clause** در ابتدای جمله، و **if clause** بعد از آن قرار بگیرد، نیازی به ویرگول نداریم. جملات شرطی چند نوع هستند که ما در اینجا فقط جمله شرطی نوع سوم (مربوط به این سوال) را توضیح می دهیم.

کاربرد جملات شرطی نوع اول

جملات شرطی نوع اول برای احتمالات و مواقع واقعی حال و آینده، و نتایجی که در زمان حال و آینده می توانند داشته باشند، به کار می رود.

ساختار جملات شرطی نوع اول

if + simple present, simple future

۲۳. گزینه b صحیح است. در اینجا نمونه ای از **شرطی نوع اول** داریم چون در مورد حقیقتی صحبت میکند و در جمله شرط زمان حال ساده و در جمله نتیجه شرط آینده ساده را به کار برده است. بنابراین برای جملات شرطی به **if** نیاز داریم.

جملات شرطی در انگلیسی

جملات شرطی در زبان انگلیسی به طور معمول و عادی از دو بخش تشکیل می شوند: ۱. **If clause** ۲. **Main clause** بخشی از جمله را که با **if** شروع می شود، **if clause** می گوییم. و بخش دیگر را که **if** ندارد، **main clause** می گوییم. زمانی که **if clause** در ابتدای جمله قرار بگیرد، یک ویرگول باید بعد از آن گذاشته شود، و سپس **main clause** را می نویسیم. اگر **main clause** در ابتدای جمله، و **if clause** بعد از آن قرار بگیرد، نیازی به ویرگول نداریم. جملات شرطی چند نوع هستند که ما در اینجا فقط جمله شرطی نوع سوم (مربوط به این سوال) را توضیح می دهیم.

کاربرد جملات شرطی نوع اول

جملات شرطی نوع اول برای احتمالات و مواقع واقعی حال و آینده، و نتایجی که در زمان حال و آینده می توانند داشته باشند، به کار می رود.

ساختار جملات شرطی نوع اول

if + simple present, simple future

۲۴. گزینه b صحیح است. کل قسمت اول جمله یک جمله وارہ اسمی هست که جایگاه فاعل را در جمله پر کرده است و بنابر قاعده ترتیب کلمات در جمله به فعل نیاز داریم، تنها گزینه ای که فعل را به کار برده گزینه ۲ هست. سه گزینه دیگر از فعل استفاده نکرده و همگی غلط هستند.

ترتیب کلمات در جمله خبری

قید زمان + قید مکان + قید حالت + مفعول + فعل اصلی + قید تکرار + فعل کمکی + فاعل

۲۵. گزینه b غلط است. از آنجایی که کل قسمت اول جمله مفعولی هست که جانشین فاعل شده پس به ساختار مجهول در زمان آینده یعنی **can + be + pp** نیاز داریم و گزینه صحیح **cannot be verified** می باشد.

۲۶. گزینه b غلط است. دو جمله ای که با کلمه ربط **and** به هم وصل می شوند بنا به قاعده موازی بودن باید دارای ساختار یکسان باشند یعنی مانند **had visited** باید **had begun** را به کار برد.

گرامر ساختار موازی

ساختارهای موازی یا موازی نویسی، یعنی الگویی که برای کلمه ها یا عبارات استفاده می کنیم در یک سری از شرایط خاص، اهمیت و درجه یکسانی داشته باشند. در سه دسته باید حواسمون به موازی بودن اطلاعات باشد: دسته اول: ساختارهای موازی با کلمات و عبارات

دسته دوم: ساختارهای موازی با جمله وارده ها
دسته سوم: ساختارهای موازی با لیست بعد دو نقطه

۲۸. گزینه c صحیح است. بر اساس قاعده **ترتیب کلمات در جمله** در این جمله فعل نداریم و به فعل نیاز داریم لذا گزینه ۱ و ۴ که فعل ندارند حذف می شوند و گزینه ۲ فعل را به شکل سوالی آورده درحالیکه جمله ما خبری هست لذا گزینه صحیح گزینه ۳ هست.

ترتیب کلمات در جمله خبری

قید زمان + قید مکان + قید حالت + مفعول + فعل اصلی + قید تکرار + فعل کمکی + فاعل

۲۷. گزینه a غلط است. از انجایی که information اسم غیر قابل شمارش است پس به فعل مفرد is به جای are نیاز است.

۲۸. گزینه c غلط است. بعد از افعال حسی مانند smell و taste به صفت به جای قید نیاز است لذا گزینه صحیح sweet هست.

۲۹. گزینه b غلط است. عبارت two significant dates به دو اسم جمع اشاره دارد لذا در تطبیق با اسم جمع به فعل جمع have نیاز داریم.

۳۰. گزینه b غلط است. از انجایی که جمله به زمان گذشته اشاره می کند و عمل مقدم با ماضی بعید به کار رفته است پس در تطبیق با آن فعل دوم نیز باید گذشته ساده باشد و گزینه صحیح was می باشد.

۳۱. گزینه d غلط است. در اینجا مقایسه بین دو چیز نیست و نیازی به صفت تفضیلی نیست بلکه یک چیز را از میان چند چیز جدا می کند و بنابراین گزینه صحیح the most.... هست (صفت عالی).

کاربرد صفات عالی

اگر بخواهیم یک ویژگی یا صفت را بین چند چیز، چند نفر و مقایسه کنیم از صفت عالی یا برترین استفاده می کنیم.

ساختار صفت عالی

- اگر صفتی یک سیلابی باشد، برای تبدیل آن به صفت عالی به صورت زیر عمل می کنیم: **est** + صفت یک سیلابی + **the**
- اگر صفت چند سیلابی باشد، به صورت زیر عمل می کنیم:
صفت چند سیلابی + **the most**
- بعضی از صفت ها بی قاعده هستند و هنگام ساختن صفت عالی، "est" نمی گیرند و شکل آنها به کلی تغییر می کند.
مانند:

 the best
the worst

۳۲. گزینه c غلط است. بعد از افعال کمکی مانند will فعل ساده و اصلی به کار می رود نه اسم لذا گزینه صحیح rotate هست.

۳۳. گزینه a غلط است. از انجایی که The pink jade مفعولی است که جانشین فاعل شده لذا به **ساختار جمله مجهول** در زمان حال ساده نیاز است و گزینه صحیح is said to have.... می باشد.

۳۴. گزینه c غلط است. کلیه عبارت ها و کلماتی که با کلمه and و سایر کلمات ربط به هم وصل می شوند بنابر قاعده موازی بودن باید دارای یک ساختار باشند. لذا چون همه عبارت های متصل شده به هم با مصدر با ' to آمده گزینه صحیح to understand هست.

۳۵. گزینه d غلط است. در اینجا نمونه صفت عالی را داریم چون یک چیز را از بین چند چیز مقایسه می کند پس به the+adjective+est یعنی the strongest glue نیاز داریم.

۳۶. گزینه a غلط است. برای بیان تشابه از قید like به معنای مانند استفاده می کنیم نه as به معنای به عنوان.

۳۷. گزینه b غلط است. بنابر قاعده ترتیب کلمات بعد از فاعل در قسمت اول جمله بلافاصله بعد از usually به فعل نیاز داریم.

۳۸. گزینه b غلط است. در قسمت اول مفعول جانشین فاعل شده پس به ساختار مجهول در جملات حال ساده نیاز داریم و گزینه صحیح is said to... هست.

۳۹. گزینه c غلط است. از انجای که air غیر قابل شمارش است پس برای اسامی غیر قابل شمارش فعل مفرد یعنی has been known به کار می رود.

۴۰. گزینه c غلط است. بعد از to فعل به شکل ساده یعنی مصدر به کار می رود لذا گزینه صحیح to dig هست. (مصدر با to)

* مصدر با to

مصدر در زبان انگلیسی مفهوم اصلی فعل را می رساند ولی فرقی با فعل این است که فعل علاوه بر مفهوم، به زمان، شخص، و شمار نیز اشاره می کند، ولی در مصدر، زمان، شخص، و شمار معلوم نیست و به همین دلیل مصدر یکی از اقسام اسم به شمار می رود. یکی از راه های مصدر ساختن در زبان انگلیسی، اضافه کردن to به شکل ساده فعل می باشد. (شکل ساده فعل، فعل اصلی بدون اضافه یا کم کردن چیزی به آن است).

* در انگلیسی، برخی افعال هستند که اگر قرار باشد فعل دیگری بعد از آنها آورده شود، باید به شکل مصدر با to آورده شوند. تعدادی از آنها شامل این موارد هستند: (like, intend, advise, offer, prefer, remember, effort,)

۴۱. گزینه a غلط است. در اینجا شرطی نوع سوم داریم که در جمله شرط ماضی بعید و در نتیجه شرط آینده در گذشته کامل به کار می رود. لذا گزینه صحیح در اینجا had been able است.

جملات شرطی نوع سوم

کاربردی ترین جملات شرطی در انگلیسی برای ایرانیان به نظرم نوع سوم ان است چرا که در کشورهای عقب مانده و بدبخت مانده پاکستان و هند و ایران به شدت زیادند افرادی که نسبت به گذشته حسرت می خورند گذشته ای که غیر قابل تغییر است.

پس اگر بخواهیم در باره مسائلی که دیگر گذشته اند و غیر قابل برگشت هستند صحبت کنیم و یا حسرت بخوریم از شرطی نوع سوم استفاده می کنیم.

If I had studied animation at the university, I would have found a better job

I could have got married to my beloved if my parent had let me

They could have destroyed the apartment if they hadn't been cautious

If I hadn't studied mathematics, I would have studied fashion and design

به مثال بدون If که inversion شده است دقت نمایید.

had I not studied English literature, I would have studied animation

نکته: دقت داشته باشید که از Modal های دیگر نیز می توانید استفاده کنید مثل.. Might Could, Should.

If + Past Perfect, would + Have + Past Participle

۴۲. گزینه b غلط است. قید vividly باید بعد از فعل hear برای توصیف آن به کار رود. (جایگاه قید در جمله)

جایگاه قید در جمله

معمول ترین جایگاه قید در جمله بعد از فعل است. اما قیدها می توانند بعد از مفعول و مسند نیز آورده شوند.

جایگاه صفت در جمله

به طور کلی صفت ها پیش از اسمی که می خواهند آن را معرفی کنند، و همچنین بعد از افعال ربطی به کار می روند.

۴۳. گزینه b غلط است. در اینجا جمله مجهول در زمان ماضی نقلی را داریم. بنا بر قاعده مجهول به شکل سوم فعل یعنی practiced نیاز است.

۴۴. گزینه c غلط است. بنابر ترتیب کلمات در جمله فاعل+فعل+مفعول تکمیل است و در اینجا به اشتباه ضمیر they را تکرار کرده است.